

امپریالیست ها با کشتار خلق مالی، بار دیگر جویبار خون را جاری ساختند!

جهان امروز، جهان کشتار و چپاول توسط امپریالیست هاست، جهانی که به وسیله حرص و آز سرمایه در بحران به سر می برد و دور تازه تقسیم مجدد جهان آغاز شده است، لذا امپریالیست های چپاولگر برای تحصیل سود بیشتر، راهی جز افروختن جنگ های غارتگرانه ندارند.

اینک نوبت به مالی، سرزمین فقر و ناداری رسیده است. دولت امپریالیستی فرانسه با همیاری امریکا، اتحادیه اروپا و با مجوز شورای امنیت سازمان ملل متحد، بمباردمان و کشتار خلق مالی را آغاز نموده است. روزنامه گاردین در 22 اکتوبر سال گذشته میلادی نوشت که فرانسه و امریکا بطور پنهانی بر طرح حمله بر مالی کار کرده اند، و اینک این طرح مثل سایر طرح های اشغالگرانه امپریالیست ها زیر شعار «جنگ علیه القاعده»، «حقوق بشر» و «دموکراسی» در حال تطبیق است و به این منظور در حدود 1700 سرباز فرانسوی از آسمان بر این کشور بم می ریزد و با چکمه های خونین، سرزمین تکه و پاره مالی را لگدمال می کنند.

دولت های مرتجع و وابسته به امپریالیست ها در افریقای غربی نیز به حرکت آمده و اعلام کرده اند که در حدود 3000 سرباز را وارد معرکه جنگ علیه «تروریست ها» خواهند کرد. امریکا با کمک های لوژستیک و اطلاعاتی، و آلمان با اعلام کمک های لوژستیک و آموزش نیروهای دولت مرتجع مالی حمایتش را از این جنگ اعلام نموده است؛ بریتانیا نیز دو طیاره را در اختیار دولت فرانسه قرار داده تا دمار از روزگار مردم مالی بکشد. شورای امنیت ملل متحد نیز چون سنگ پاسبان منافع امپریالیست ها، مجوز بمباردمان مالی را صادر نموده تا به این شکل زهرچشمی از «تروریست ها» بگیرد.

مالی که پس از گانا و افریقای جنوبی سومین تولیدکننده طلا در قاره سیاه به شمار می رود (تولید آن در سال 2007 به 50 تن رسید)، دارای ذخایر طبیعی فراوان به شمول یورانیم نیز می باشد و از لحاظ موقعیت جیوپولیتیک اهمیت بسزایی در منطقه دارد. این کشور تا سال 1960 یکی از مستعمرات فرانسه در افریقا بود که بعداً اتحاد جماهیر شوروی سابق و قسماً چین از لحاظ سرمایه گذاری در آن نفوذ بیشتر یافتند، و اینک مجدداً مورد تجاوز فرانسه قرار گرفته تا پاداش سهم گرفتن در جنگ استعماری افغانستان را دریافت کند.

رئیس جمهور فرانسه پس از آغاز بمباردمان بیرحمانه مالی اظهار داشت: سربازانش زمانی این کشور را ترک خواهند کرد که یک کشور با ثبات، با دولت مشروع و منتخب را پشت سر بگذارند. مردم افغانستان به خوبی منظور این غارتگر را از کشور «با ثبات» و «با دولت مشروع» و «منتخب» درک کرده می توانند، دولتی که در خدمت اشغالگران و چپاولگران قرار داشته باشد و به فرمان اربابان سرمایه، شمشیر خونین جنایت را با قساوت بیشتر بر گلوی خلق خود خونین تر سازد.

بر اساس گزارش بی بی سی، وقتی در شب دوازدهم جنوری سال روان میلادی، بمب افکن های فرانسوی در مناطق مختلف مالی بیش از 120 نفر را کشتند، چگونه می توان از «ثبات» و «دولت مشروع» صحبت کرد. وقتی اشغالگران فرانسوی برای بار دوم، بر خلق مالی بم می ریزند، کشتار می کنند و مردم از ترس جنگ به کشورهای همسایه آواره می شوند، چگونه می توان کشوری با ثباتی به وجود آورد و از «مشروعیت» و «دموکراسی» در آن صحبت کرد. اینها همه شعارهای فریبنده غارتگران محیل غربی است که برای

تحصیل منافع از کشورهای فقیر و نادار سر می دهند، چیزی که توده های ستمدیده افغانستان، ماهیت واقعی این شعارها را بیش از همه با گوشت و پوست خود در یازده سال اشغال درک کرده اند.

خلق مالی که در حال حاضر در گرسنگی شدید به سر می برد، با بحران جدی کمبود مواد غذایی روبروست. مالی یکی از ده کشور فقیر جهان با عاید سرانه نازل می باشد، که در این جنگ غارتگرانه، بیش از پیش به پرتگاه فقر، ناداری و زندگی برزخی پرتاب خواهد شد و حاکمان وابسته، مرتجع و نمایندگان طبقات حاکمه مالی که حمایت های امپریالیست ها را با خود دارند و تجاوز فرانسه بر سرزمین شان را مثل حاکمان پویشالی افغانستان «موفقیت بزرگ»، «دستاورد» و «جنگ علیه القاعده» می خوانند، در این جنگ با مجوز «شورای امنیت ملل متحد» به تعدی و ستم بر توده ها ادامه خواهند داد، و زیر حمایت ماشیندارها و بمب افکنهای امپریالیست ها، خلق مالی را در آتش حرص و آرز سرمایه خواهند سوخت.

سازمان انقلابی افغانستان علیه هر نوع تجاوز، اشغال، حمله و مداخله کشورهای امپریالیست و غیر امپریالیست در امور کشورهای دیگر بوده، سرنگونی دشمنان مردم را کار توده های ملیونی می داند و باور دارد که مبارزه علیه هر نوع استبداد باید با مبارزه علیه امپریالیزم پیوند داشته باشد.

اشغال افغانستان، عراق و بمباردمان لیبیا نشان داد که امپریالیست های غارتگر هرگز نمی توانند ملت ها را از زیر یوغ استبداد نجات دهند و به آنها دموکراسی هدیه کنند، بلکه تجاوز این خونخواران و عمال دست نشانده شان باعث می شود که توده ها به جای بار یک یوغ، بار یوغ های گوناگون اسارت را بکشند و به جای دموکراسی، به شکل وحشیانه قتل عام شوند و بعد بر اجساد شان ادرار نموده، آنان را توهین و تحقیر کنند. سرشت امپریالیزم با قتل و کشتار، ویرانی و بربادی عجین شده است، لذا توقع عده ای از اپورتونیست ها از اشغالگران برای رهایی و نجات توده ها و محاکمه دشمنان خلق ها، نشاندهنده انقیاد طلبی ننگین آنان است. فقط با مبارزه رهایی بخش، انقلابی، پیگیر و از طریق خیزش ها، قیام ها و انقلاب های توده ای تحت رهبری پرولتاریا است که می توان کاخ استبداد طبقات حاکمه را فرو ریخت و در ویرانه های آن امپریالیست ها را دفن کرد و پرچم استقلال، آزادی و برابری را به اهتزاز در آورد.

مرگ بر امپریالیزم در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

27 جدی 1391